և չհակառակիլ այլ ևս վասն այնր, և ամենայն ազգ ընակեսցի 'ի սահմանեալ տեղիս, ըստ սովորութեան իւրեանց առանց հակառակութեան և խռովութեան։ Յորժամ հասանիցէ հրովարտակս առ բարձրագոյն ատեանն ձեր, հաստատեցէք զեպիսկոպոսն զայն և զազգն նորա 'ի Գողգոթայն և 'ի պահարանսն, բնակիլ անդ ըստ վաղեմի սովորութեան իւրեանց, և գրեսջիք 'ի վերայ ազգին Վրաց գիր դատակնքոյ. որպէս գրեցի 'ի հրովարտակիս յայսմիկ, և կատարեալ արգելուլ զնոսա 'ի հակառակութենէ Հայոց։ Ցանձն առնեմ զնոսա ձեզ եւ զմուտս նոցա 'ի տեղիսն յայնոսիկ. զի արժանի եղեւ մեծ Եպիսկոպոսն այն շնորհաց և ողորմութեանս այսմիկ. 'ի դառնալ և 'ի հասանիլ խաղաղութեամբ 'ի տեղի իւր պատուական խիլայիւս, թէ վասն այսր և թէ վասն այլոյ իրիք. ըստ սովորութեան, որպէս գրեցաք յառաջագոյն, և զոր ինչ միանգամ սահմանեալ եմ 'ի հրովարտակիս։ Գրեալ 'ի \Է Րէճէպ ամսոյ՝ Λ•• (1436)։

Ընկալաւ կուսակալն զբանս թագաւորին, եւ խոնարհեալ հնազանդեցաւ ամենայն հրամանաց նորին, և յանձն առ յանձնել զԳողգոթայն եւ զպահարանսն Արք եպիսկոպոսին Մարտիրոսի և ազգի նորա։ Ապա ետ կոչել զազգն Վրաց գրել յետկար 'ի վերայ նոցա՝ ըստ բանի հրովարտակին։ Եկին և յանդիման եղեն յատենի անդ տեսուչն Վրաց Աթաբեկ որդի Թագայի որդւոյ Զէվոէկի, Զաքարի՝ որդի Գէորգայ որդւոյ Ղապրի. Մխրելու որդի Սատոնի որդւոյ Փեամրի, յազգէ Վրաց. և խոստովան եղեն յատենի անդ հաճութեամբ և հաւանութեամբ իւրեանց. որք էին 'ի կենդանութեան և 'ի խաղաղութեան, և ասեն. 'ի այն թուականէս սկսեալ այսուհետեւ չունիմք հակառակութիւն վասն Գողգոթային այնմիկ և պահարանաց նորին, ոչ մեք և ոչ ոք յազգէն մերմէ. և չունիմք այսուհետեւ ոչ ընդ եպիսկոպոսին և ոչ ընդ ազգին Հայոց. ոչ վէճ, ոչ կռիւ, ոչ ատելութիւն, ոչ թշնամութիւն, ոչ դատ և ոչ դատաստան։ եւ այսպիսի եղանակաւ կատարելապէս 'ի բաց կացին, օրինօք և դատաստանաւ արգելին զինքեանս 'ի Գողգոթայէ և 'ի պահարանացն, չկիճել և չհակառակիլ յամենայնի վասն այնր, որ և իցէ առթիւ։